

на опълченцитѣ, казаха тържествующитѣ бригадни и дружинни командири.

Това извѣстие се посрѣщна, както отъ офицеритѣ, тъй също и отъ опълченцитѣ съ радостъ. На слѣдую ция день, 18 Августъ, още отъ сутринята на бивуака се забѣлѣзваше извънредно движение. Началството се суетеше. Очакваше се още днесъ пристигването на Генералъ Непокойчицки, който щѣше да направи смотрѣ на опълчението. За туй ротнитѣ командири отъ кожата си излизаха за да могатъ да приведѣтъ, колкото бѣше възможно, въ по добро състояние облѣклото на опълченцитѣ.

— Хмъ, облѣклото и въ добро състояние! си шушняха тѣ. Шило въ торба се не крие.

1, 2, 3 и 5 дружини се построиха въ една линия въ четири взводна колона. 6-а дружина, която бѣше заминала отъ Казанлъкъ съ плѣннитѣ Турци за Търново, още не се бѣше завърнала. Тя се намираще сега на Кръстецъ (прохода Трѣвна—Мжглищъ), а 4-а дружина и до сега оставаше на позицията — на Шипка. Слѣдъ два часа чакание Генералъ Непокойчицки пристигна. Възсѣдналъ на конь, той прѣмина покрай всѣка дружина и поздравляваше опълченцитѣ, които дружно и грѣмогласно отговаряха на поздравлението. Генерала пронизваше опълченцитѣ съ своя погледъ; при това той се мръщеше, като глѣдеше опълченцитѣ въ такова окаянно състояние. Слѣдъ прѣгледа, дружинитѣ се построиха въ каре, въ което влѣзе Генерала и поблагодари опълченцитѣ отъ името на Императора и на Главнокомандующия на дѣйствующата армия съ слѣдующитѣ думи:

— Юнаци! Негово Императорско Величество — Господаря, и Негово Императорско Височество Главнокомандующия на дѣйствующата армия ми заповѣдаха да обявя на опълчението тѣхната благодарностъ за юначеството му, което то показва въ биткитѣ при Стара-Загора и на Шипка. Негово Императорско Височество е твърдѣ благодаренъ отъ васъ!

Тѣзи ласкави похвали, исказани отъ името на Царя и Главнокомандующия, бѣха посрѣщнати съ грѣмогласно